

Elżbieta Modrzewska

"Polski kosmos. Dziesięć esejów przy Gombrowiczu", Andrzej Falkiewicz, Kraków 1981 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 25/3-4 (85-86), 223

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ FALKIEWICZ Andrzej: Polski kosmos. Dziesięć esejów przy Gombrowiczu. Kraków 1981, WL, ss. 282, zł 40,-

Autor świadom trudności, jakie jawią się przed badaczem twórczości Gombrowicza - zmierza do odnalezienia i zinterpretowania tych wątków i treści zawartych w dziele pisarza, które pozostały poza jego krytyczną analizą ("Dziennik", "Rozmowy"). Rozważania wokół tego, co w dziele Gombrowicza "mimowolne, niezamierzone i nienazwane", stają się zarazem refleksją ogólniejszą, dotyczącą całości kultury współczesnej.

BP/85/86/17

E.M.

/II/ JAWORSKI Stanisław: Koncepcja człowieka w poezji polskiej awangardy. "Pamiętnik Literacki" 1981 z. 4 s. 33-43.

W pierwszej części szkicu autor prezentuje ocenę poetyckiej wizji człowieka, jaka wyłania się z utworów poetów pierwszej awangardy (Peiper, Przyboś, Kurek). Dominuje tam idea odcięcia człowieka od natury, aprobata osiągnięć cywilizacji i techniki. Zredukowana niemal całkowicie w poezji tego okresu problematyka metafizyczna powraca w poezji powstającej w kręgu "Żagarów" (Miłosz, Zagórski); typowe dla drugiej awangardy jest również zastępowanie głosu anonimowej masy ludzkiej głosem jednostkowym.

BP/85/86/18

J.T.